

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An eandem incurrat, qui Clerici occisionem suo nomine factam,
ratam habet?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

post cognitam revocationem verè, ac serio factam; nihilominus occidat v.g. cenferi non potest hæc executio mandati, sed proprio nomine commissum homicidium, adeoque ipsi, & non mandanti impu- tandum. Consilium autem fit gra- tia accipientis, quare si semel per- suasisti alicui, ut occideret, aliud- ve delictum committeret, qui abs- que tuo consilio non occidisset, aut tale delictum non patrasset, etsi po- stea consilium revoces, si tamen, cui consilium dedisti, tuo consilio permotus tale homicidium com- mittat, secuti homicidii causa censeberis, & pœnæ delicti obno- xius, quoniam verè tuum consi- lium cooperatum est ad tale deli- ctum, permovendo ad executio- nem illius, tanquam instrumen- tum, quod tu suppeditasti. Notat tamen hic Laym. l. 1. tit. 5. p. 2. c. 5. si consilium petens non fuit *motus rationibus* à suafore propositis, sed sola consulentis auctoritate, tunc si consiliarius postea dictum suum serio retractet, & te errasse profi- teatur, non posse illum amplius consulentis auctoritate moveri ad opus exequendum: Imò cum quo- que ab Excommunicationis pœna incurrenda excusat idem Laym. qui alteri propositis etiam rationibus homicidium injustum persuasit, si eas postea serio, & quantum po- test, efficaciter retractet, ac refel- lat, etsi postea homicidium subse- quatur.

Ad 2. Q. R. affirmativè cum citt. paulò ante DD. eum videlicet excommunicationis pœnam incur- rere, qui Clerici privilegio Ca- nonis gaudentis occisionem, aut percussione suo nomine factam postea ratam habet; ita enim ex- pressè habetur *C. cum quis de sen- tent. excomm. l. 6. tit. XI.* nam per ratihabitionem illius, quod nomi- ne ipsius factum est, juris dispo- sitione ei tale factum, qui id ra- tum habet in ordine ad incurren- dam pœnam pro eo statutam, ac si illud fieri mandasset, ratihabi- tio quippe retrahitur, & manda- to æquiparatur juxta citt. *C. & regulam ratihabitionem de reg. jur. in 6.*

Ad hoc tamen, ut ille, qui manuum violentarum in Clericum injectionem ratam habet, excom- municationem incurrat, requiri- tur 1. ut id nomine, & intuitu il- lius factum sit, qui illud ratum habet; nam si eadem manuum in- jectio, ut loquitur citt. *C. cum quis,* tuo nomine non sit facta, tunc li- cèt pecces eandem ratam habendo, non tamen propter hoc ex- communicationis illius vinculo in- nodaris, cum nequeat quis ratum habere, quod ejus nomine non est gestum.

2. Requiritur, ut ratum illud ha- beat, quando scit esse factum; neque sufficit, si gaudeat id esse factum, nisi id ipsum ratum ha- beat

beat ita ipsius nomine esse factum. Neque sufficit sola interior rati- habitio, nisi ea prodeat in actum externum; nam propter solum actum internum non incurritur ex- communicatio.

Porrò hæc excommunicationis pœna non incurritur ante rati- habitationem, seu à puncto delicti ab executore ejus nomine patra- ti, sed postea, seu secuta ratiha- bitione; nam ea pœna non incur- ritur, nisi ob culpam propriam illius, qui illam incurrit, ante ra- rihabitionem verò nulla fuit cul- pa in eo, cujus nomine delictum commissum est, ipso illud tunc i- gnorante, ut per se patet: ergo

348 Ad 3. Q. suppono ex dictis, & communi DD. ad hoc, ut man- dans excommunicationis pœnam effugiat, non sufficere, ut man- datum suum alteri datum revocet, sed insuper requiri, ut revocatio- nis seriæ sufficiens notitia ad man- datarium pervenerit; nam si man- datarius factæ revocationis igna- rus manus violentas ex mandato sibi dato in Clericum iniiciat, tam ipse, quàm mandans in excom- municationis pœnam incidunt. Ex qua communi doctrina haud ob- scurè deducitur Responsio ad pro- positum Q. videlicet si post mor- tem mandantis mandatarius illam, ac mandati revocationem igno- rans manus violentas in personam canonis privilegio gaudentem ex tali mandato iniiciat, mandantem quoque seu defunctum eam ex-

communicationem incurrere, e- tiam si dum adhuc viveret, man- datum ea super re datum revoca- verit, & de peccato pœnitentiam egerit, atque in gratia ex hac vita discesserit, prout docet Molina cum aliis *D. 37. n. 3.* & ratio est, quia effectus ille sequitur adhuc ex executione dati mandati, nec ob- est, quòd mandans post actam pœnitentiam in gratia decesserit, nam excommunicationis pœna incurri etiam potest ab aliquo in gratia existente, pro peccato ta- men præterito subsecuto comple- mento, sine quo aliàs non incur- ritur, atque adeò etiam à defun- cto incurri potest pro peccato præterito in vita commissio, sub- secuto post mortem effectu, seu complemento, sine quo non contrahitur excommunicatio, ut probat Molina l. c. ubi etiam notat, si mandatario sufficienter innotu- issent mors mandantis ante mandati executionem, & tamen post eam notitiam mandatum exequeretur, mandantem seu defunctum non incurrere excommunicationem; quia cum mandatum morte man- dantis exspiraret, præsertim quan- do mandatum executionem rei injustæ continebat, tunc eo ipso, quod mandatario sufficienter con- stiterit de morte mandantis, revo- catum censetur tale mandatum, proindeque si illud adhuc exequa- tur, solus ipse excommunicatio- ni obnoxius erit, non item man- dans defunctus. Sed dices, non vide-